

Dag 31 - De Opname van Maria in de Hemel. Overgang van de aarde naar de Hemel.

“Ik ademde mijn laatste ademtocht uit in de oneindigheid van de Goddelijke Wil, uit zuivere Liefde. En mijn zoon ontving mij in zijn Armen en bracht mij naar de Hemel in het midden van de koren van de engelen die hun koningin huldigden.”

Lieve dochter, vandaag is je mama in feeststemming. Ik ga je vertellen over mijn reis van de aarde naar de Hemel. Op die dag stopte ik met het vervullen van de Goddelijke Wil op de aarde.

Ja, in mijn gehele leven was er geen ademtocht, geen hartslag, geen stap waaraan het Goddelijk Fiat niet deelnam met zijn volledige Akt.

Dit sierde, verrijkte en heiligde mij zozeer dat zelfs de engelen verwonderd waren.

Voor mijn opname in de Hemel, ben ik met mijn geliefde Johannes naar Jeruzalem terug gekeerd. Het was de laatste keer dat ik in een sterfelijk lichaam op de aarde reisde.

En de ganse schepping wierp zich als bij intuïtie aan mijn voeten neer, ook de vissen in de zee waarover ik voer en ook de kleinste vogeltjes. Allen wilden de zegen ontvangen van hun koningin. En ik zegende hen en gaf hen de laatste afscheidsgroet.

Zo kwamen wij aan in Jeruzalem en ik trok mij terug op een afgelegen plaats, waar Johannes mij heenbracht. En ik bleef daar zonder het nog te verlaten...

Gezegend kind, weet dat ik in mezelf een zo groot liefdes-martelaarschap begon te voelen, een zo vurig verlangen met mijn Zoon in de Hemel verenigd te worden. Ik werd erdoor verteerd, werd ziek van liefde en verloor het bewustzijn door de zo sterke Liefde.

Ik had ervoor nooit enige ziekte gekend, noch de kleinste ongesteldheid.

Ik was immers ontvangen zonder erfzonde en mijn menselijke natuur leefde in de Goddelijke Wil. Hierdoor was het zaad van het natuurlijk kwaad niet aanwezig.

Het lijden dat ik kende, was enkel bovennatuurlijk. En deze pijnen ... lieten Mij toe om vele kinderen in veiligheid te brengen in mijn hart ... Onvruchtbaarheid was Mij onbekend ...

Ik was gedurende mijn gehele leven wel begeleid door Lijden, maar deze Pijnen waren allen van bovennatuurlijke aard. Zij betekenden voor je hemelse mama triomfen en eerbetuigingen. Zij bewerkten dat mijn Moederschap niet onvruchtbaar was maar gezegend met vele kinderen.

Zie je nu, mijn dochter, wat het betekent in de Goddelijke Wil te leven?

Het zaad van het natuurlijk kwaad te verliezen, die geen eer en overwinningen, maar zwakheden, ellende en nederlagen met zich meebrengen.

Liefste dochter, luister naar het laatste woord van je mama. Zij staat op het punt de Hemel binnen te gaan. Ik kan niet blij zijn als mijn dochter niet in veiligheid is.

Vooraleer ik ga, wil Ik je mijn testament geven en je als bruidsschat dezelfde Goddelijke Wil, die uw Moeder bezat, achterlaten.

Deze Goddelijke Wil heeft mij zozeer begenadigd dat Ik hierdoor **Moeder van het Woord** werd, **de Heerseres en de Koningin van Jezus' Hart** en de **Moeder en Koningin van allen**

...

Liefste dochter, dit is de laatste dag van de maand, aan mij toegewijd.

Ik heb je met moederliefde verteld
-wat de Goddelijke Wil in mij bewerkt heeft,
-het grote dat het volbrengt,
-wat het betekent zich door Hem te laten beheersen
en ook over het zware kwaad van de menselijke wil.

Denk je dat dit alleen was om je een mooi verhaal te brengen? Neen, neen.
Als uw Moeder spreekt, wil Zij ook iets geven. In de gloed van mijn Liefde en met elk woord,
dat Ik sprak, heb Ik jouw ziel vastgebonden aan het Goddelijk Fiat.

En Ik heb zonder ophouden de bruidsschat voorbereid, waarmee jij rijkelijk, gelukkig en
begiftigd met goddelijke Sterkte zal leven.

Liefste kind, nu ik op het punt sta te vertrekken, aanvaard mijn testament! Moge jouw ziel het
papier zijn, waarop Ik schrijf met de gouden pen van de Goddelijke Wil en met de inkt van
mijn vurige Liefde. Dit alles zal het grote geschenk van de bruidsschat bevestigen.

Gezegend kind, verzeker Mij nu dat jij je eigen wil nooit meer zal doen. Plaats jouw hand op
mijn moederlijk Hart en beloof mij, dat jij je wil in mijn Hart opsluit.
... Ik zal hem meenemen naar de hemel als een triomf ...

Lief kind, luister naar het laatste woord van je Moeder, die sterft van zuivere Liefde.
Ontvang mijn laatste zegen als het zegel van het Leven van de Goddelijke Wil, die Ik in jou
achterlaat. Hij zal voor jou een hemel zijn, je zon, je liefde-zee en je oceaan van genade.

Gedurende deze laatste ogenblikken wil uw hemelse Moeder je in de Liefde verdrinken en
Zichzelf in jou uitstorten. De voorwaarde is, dat jij belooft dat je liever wil sterven ... dan nog
één enkele akt of daad te verrichten met je eigen wil. Mijn kind, beloof me dit nu.

De Koningin van de Liefde:

Hoezeer verheug ik mij!
Ik kon het mij niet veroorloven over mijn Opname in de Hemel te vertellen zonder vooraf
zeker te zijn dat mijn dochter op aarde verblijft in het bezit van de Goddelijke Wil.

Maar wees er zeker van dat ik je vanuit de Hemel niet verlaat en je niet als wees achterlaat.
Ik zal je leiden in alles. *Aanroep mij, zowel in grote als in kleine noden. En ik ben onmiddellijk
bij jou om je bij te staan als moeder.*

Luister mijn lieve dochter: ik was ziek en zwak van Liefde.
Om de apostelen en ook mij te troosten zorgde het Goddelijke Fiat er op wonderlijke wijze
voor dat alle apostelen, behalve één, zich rondom mij verzamelden op het ogenblik van mijn
overgang naar de Hemel.
Het hart van allen brak en zij weenden bittere tranen. Ik troostte hen en beval hen op
bijzondere wijze de jonge kerk aan. Ik gaf allen mijn moederzegen, die de Vaderliefde voor
de zielen in hun hart plantte.

*Mijn dierbare Zoon kwam en ging zonder ophouden van en naar de Hemel.
Hij kon zijn mama niet meer missen.*

Ik ademde mijn laatste ademtocht uit in de oneindigheid van de Goddelijke Wil, uit zuivere
Liefde. En mijn zoon ontving mij in zijn Armen en bracht mij naar de hemel in het midden van
de koren van de engelen die hun koningin huldigden.
De Hemel liep leeg en allen kwamen mij tegemoet. Allen juichten mij toe.

Als zij mij zagen waren zij in vervoering en vroegen zich af in koor:

**„Wie is degene die uit het ballingsoord komt, volledig steunend op haar Heer?
Zij is zo mooi, zo heilig, de koningscepter in haar hand.
En haar grootheid is zo subliem dat de hemelen zich buigen om haar te ontvangen!”**

Geen enkel ander schepsel betrad ooit deze hemelse regionen, zo getooid en bevallig, zo voortreffelijk en machtig. God zelf vond in haar zoveel welgevallen dat zij boven alle mensen en engelen verheven werd.

Mijn dochter, wil je weten wie degene is die de ganse Hemel toejuicht?

Ik ben het, die nooit de eigen wil deed.

En de Goddelijke wil woonde in zo'n volheid in mijn ziel, dat Hij de mooiste hemelen, de meest glanzende zonnen, zeeën van Schoonheid, Liefde en Heiligheid in mij kon uitbreiden. En met deze kon ik aan allen Licht, Liefde, Heiligheid schenken en allen en alles in mijn hemel insluiten.

Zo grote wonderen waren het werk van de Goddelijke Wil die in mij werkzaam was.

*Ik was het enige schepsel dat in de hemel binnenkwam
-die de Goddelijke Wil zo vervuld had als dit in de Hemel gedaan wordt,
-en die zijn Rijk in mijn ziel gevormd had*

*Toen allen in het hemelse hof mij zagen, werden zij van verbazing geslagen.
Vol vreugde riepen zij uit:*

Hoe mooi is zij! Alles is in haar aanwezig. Niets ontbreekt haar!

Tussen alle werken van de Schepper is zij de enige die de ganse schepping in zich insluit.

Gezegende dochter, weet dat dit het eerste Feest was dat in de hemel ter ere van de Goddelijke Wil gevierd werd, Die zo grote wonderen in zijn schepsel bewerkt had.

Zo vierde het ganse hemelse Hof bij mijn intrede in de hemel al het mooie en het grote dat het Goddelijk Fiat in een schepsel kan bewerken.

Sindsdien hebben zich deze feesten niet herhaald.

Daarom wenst je moeder zozeer

*-dat de Goddelijke Wil op een absolute manier in de zielen regeert
zodat Hij*

-zijn onschatbare Wonderwerken kan herhalen

-zijn heerlijke feesten kan hernieuwen.